

בש"פ 7528/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7528/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר שלושה-עשר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

(6.10.2016)

ד' בתשרי התשע"ז

תאריך הישיבה:

עו"ד אופיר טישלר

בשם המבקשת:

עו"ד טלי תמרי

בשם המשיב:

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, שלוש-עשרה במספרה, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 10.10.2016 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 23362-03-13 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

כתב האישום

2. ביום 12.3.2013 הוגש נגד המשיב כתב אישום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע הכולל שני אישומים, המייחס לו עבירות של אינוס, לפי סעיף 345 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מעשה מגונה, לפי סעיף 348 לחוק העונשין; מעשה סדום, לפי סעיף 347 לחוק העונשין; עבירות מין במשפחה בידי אחראי על חסר ישע, לפי סעיף 351 לחוק העונשין; הדחה בחקירה לפי סעיף 245 לחוק העונשין; איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382 לחוק העונשין ותקיפת קטין או חסר ישע לפי סעיף 368 לחוק העונשין.

3. עובדות המקרה פורטו בהרחבה בהחלטות קודמות להארכת מעצרו של המשיב (ראו בין היתר בבש"פ 8173/13 מיום 5.12.2013; ובבש"פ 9024/16 מיום 6.1.2016). בתמצית, כתב האישום מייחס למשיב עבירות מין חמורות בבתו, ילדת 1996 (להלן: המתלוננת) בהיותה בין הגילאים 12-15. על פי עובדות כתב האישום, היה המשיב מבצע מעשי סדום במתלוננת, לרבות מין אוראלי וחדירות לפי הטבעת שלה, ואף בעל אותה על ידי החדרת איבר מינו לאיבר מינה - כל זאת במספר אירועים שונים ובניגוד לרצונה החופשי של המתלוננת. בנוסף, במספר מקרים נהג המשיב באלימות כלפי המתלוננת וכלפי בנו של המשיב ואף ניסה להניא אותה מלהתלונן על המעשים.

תמצית ההליכים עד כה

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. לאחר החלפת הייצוג של המשיב והגשת שני תסקירי מבחן המצביעים על רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק על ידי המשיב, ולאחר מספר דיונים בנושא, ביום 11.9.2015 בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. עד כה התקבלו על ידי בית משפט זה 12 בקשות להארכת מעצרו של המשיב (בש"פ 8173/13 מיום 5.12.2013; בש"פ 1450/14 מיום 6.4.2014; בש"פ 3482/14 מיום 27.5.2014; בש"פ 5218/14 מיום 28.7.2014; בש"פ 6597/14 מיום 22.10.2014; בש"פ 123/15 מיום 13.1.2015; בש"פ 2401/15 מיום 20.4.2015; בש"פ 4799/15 מיום 2.8.2015; בש"פ 6599/15 מיום 15.10.2015; בש"פ 9024/15 מיום 6.1.2016; בש"פ 2616/16 מיום 6.4.2016; ובש"פ 5330/16 מיום 11.7.2016).

5. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, המתנהל משנת 2014, עד כה העידו מעל עשרים עדי הגנה, לרבות המשיב, וכן החלה עדותה של אם המתלוננת. ישיבת הוכחות שנקבעה ליום 21.10.2015 נדחתה לבקשת באת-כוח המשיב, ונדחתה שוב ביום 27.10.2015. בהחלטה מאותו היום קבע בית המשפט את המשך הדיון לגמר שמיעת הראיות ליום 17.12.2015 והבהיר, כי על באת-כוח המשיב לזמן את כל עדיה שטרם העידו לדיון זה. ביום 3.12.2015 התקיים דיון, במסגרתו הורה בית המשפט לבאת-כוח המשיב להעביר לעיונו חומרי חקירה רלבנטיים וחוות דעת שברצונה להגיש. ביום 14.12.2015 התקיים דיון שבמסגרתו הובהר כי חוות הדעת שהגנה מתכוונת להגיש לא יושלמו לפני יום 21.1.2016. נוכח האמור, נדחה מועד הדיון לגמר שמיעת הראיות ליום 18.2.2016. באת כוח המשיב נמנעה מלהתייצב לדיון ביום זה ואף בדיונים שנקבעו ביום 25.2.2016 וביום 29.2.2016. בתאריך האחרון הגישה בקשה לבית המשפט, בה פרטה כי שהתה באשפוז בבית חולים למשך 10 ימים ולכן נבצר ממנה להגיע לדיונים. לאחר מכן, נמנעה באת כוחו של המשיב להגיע לישיבה ביום 6.3.2016.

ביום 30.3.2016 התקיים דיון נוסף במסגרתו טענו הצדדים כי חסרים להם חומרים רלוונטיים ונקבע כי החומרים הועברו על ידי מזכירות בית המשפט המחוזי ביום 4.4.2016, מועד בו לא התייצבה באת כוח המשיב. ביום 10.5.2016 התקיים דיון ובו העידו 2 עדים נוספים, אולם, אף שנקבע כי יהיה זה דיון ההוכחות האחרון, לא כל עדי ההגנה התייצבו בבית המשפט. ביום 6.6.2016 התקיים דיון נוסף בהיעדר באת כוח המשיב, לאחר שהגישה האחרונה בקשה יום אחד לפני לדחות את הדיון לאור מצבה הבריאותי. בשל היעדר התייצבות באת כוח המשיב וכן עדי ההגנה, הוחלט לראות את ההגנה כמוותרת על שמיעת עדים מטעמה. בדיון ביום 23.6.2016 ביקשה באת כוח המשיב להעיד 6 עדים נוספים, ובית המשפט קבע מועד לשמיעת הראיות ביום 7.7.2016, אז התקיים דיון הוכחות בו העידו שני עדי הגנה נוספים. ביום

18.7.2016 התקיים דיון נוסף, בו נדונו דיסקים ותמלילים שהוגשו למבקשת בדיון קודם, ביקשה באת כוח המשיב להגיש חוות דעת של מומחה לדין זר וכן נקבע מועד לעדות אם המתלוננת. לאחר מספר דחיות בהגשת חוות הדעת של המומחה לדין הזר, התקיים דיון הוכחות בו העידה אמה של המתלוננת; המשך חקירתה הנגדית, כמו גם הגשת חוות הדעת של המומחה לדין הזר, נדחה ליום 27.10.2016.

הבקשה להארכת המעצר

6. בבקשתה טוענת המבקשת כי המשיב מסוכן לציבור, כי ביצע עבירות מין חמורות ביותר במתלוננת לאורך תקופה ארוכה, התעלם ממצוקתה ונקט באלימות כלפיה וכלפי ו.ל.. המבקשת טוענת כי משהעידו מעל 20 עדי הגנה קרובה הפרשה לסיומה, ומדישה כי מחודש יוני 2014 תלויה התקדמות ההליך בעיקר בידי ההגנה, וכן כי העיכובים הרבים בדיונים נעשו בשל היעדרם של עדי ההגנה. לפיכך המבקשת סבורה כי אין מנוס מהמשך מעצרו של המשיב עד לסיום משפטו. המשיב מתנגד לבקשה.

7. בדיון לפניי חזרה המבקשת על חומרת המעשים המיוחסים למשיב, הדגישה כי התביעה סיימה את טיעוניה בתיק זה בשנת 2014, וכן פירטה כי לשיטתם, הסיבה להתמשכות ההליכים מזה שנתיים וחצי רובצת בפתחה של ההגנה. מנגד, באותו הדיון ביקשה באת כוח המשיב להתייחס למספר טענות הגנה, בהן מצב פסיכיאטרי בעייתי ממנו סובלת המתלוננת ו.ל., ולאמירות שונות שלה בשיחות טלפון המעידות, לשיטת ההגנה, על חפותו של המשיב.

דיון והכרעה

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת התנהלות ההליך העיקרי, לרבות התנהלות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להארכת מעצר להתקבל.

9. כידוע, בבחינת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים מאזן בית המשפט בין הזכות לחירות וחזקת החפות אינטרס השמירה על בטחון הציבור וההגנה על קיומו של הליך משפטי תקין; באיזון זה יש לשקול בין היתר את חלוף הזמן מאז החל המשיב את מעצרו, את קצב התנהלות הדיונים, את הגורם האחראי להתמשכות ההליכים, את חומרת העבירות ונסיבותיהן, את מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב ואת החשש לשיבוש אפשרי של הליכי משפט (בש"פ 4653/16 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 13 (22.6.2016); בש"פ 4780/16 מדינת ישראל נ' נחמני, פסקה 4 (21.6.2016); בש"פ 5744/15 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא, פסקה 7 (18.10.2015)).

אין להתעלם מהעובדה שהמקרה שלפניי חריג מבחינת התמשכות ההליכים – מדובר בבקשה 13 להארכת מעצרו של המשיב, אשר משפטו מתנהל מזה מעל 3 שנים. מצב זה אינו משביע רצון ויש לפעול לסיומה של פרשה זו בהקדם. ואכן, בית משפט זה ציין לא אחת כי התמשכות ההליכים מטה את הכף לעבר חירותו של הנאשם (בש"פ 2160/16 מדינת ישראל נ' אבו רמילה, פסקה 9 (23.3.2016); בש"פ 1762/14 מדינת ישראל נ' בוסקילה, פסקה 7 (13.3.2014)). אולם, באותה הנשימה אין להתעלם מכך שהתמשכות ההליכים בשנתיים וחצי האחרונות נובעת בעיקר בשל בקשות שונות של ההגנה, דבר שעלול להביא לתוצאות שליליות עבור המשיב, בין היתר להארכת מעצרו, כפי שציין השופט צ' זילברטל בהארכות המעצר הקודמות בתיק זה (ראו: בש"פ 9024/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (6.1.2016); בש"פ 2616/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (6.4.2016)). גם בדיון שנערך לפניי, חרף הפצרות בית המשפט, לא הציגה באת כוחו של המבקש מסלול ברור לסיום פרשת ההגנה.

10. לפיכך, בהתחשב במכלול הנסיבות שלפניי, סבורני כי דין הבקשה להתקבל. על ההגנה לעשות כל שניתן על מנת לסיים את שמיעת הראיות מצידה בדיון הקבוע ביום 27.10.2016 בבית המשפט המחוזי.

11. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב יוארך ב-90 ימים החל מיום 10.10.2016 או עד למתן החלטה אחרת בתפ"ח 23362-03-13 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' בתשרי התשע"ז (9.10.2016).

ש ו פ ט